

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 27. november 2006 — BVBA Van Landeghem mod Belgische Staat

(Sag C-486/06)

(2007/C 20/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BVBA Van Landeghem

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

»Skal pick-ups — der er motorkøretøjer, som på den ene side består af en lukket kabine, der tjener som passagerum, hvori der bag førerens sæde eller bænke befinder sig opklappelige eller udtagelige sæder med trepunktssikkerhedssele, og på den anden side af et lad, der er adskilt fra kabinen, som ikke er højere end 50 cm, som kun kan åbnes bagtil, og som ikke har nogen anordninger til fastgørelse af en ladning — som er forsynet med et meget luksuriøst full-option interiør (herunder elektrisk indstillelige lædersæder, elektrisk betjente spejle og ruder, stereoanlæg med CD-afspiller etc. ...), ABS-bremsesystem, en automatisk 4-8 liters benzinmotor med et meget højt forbrug, firhjuls-træk og luksus (sports)fælge, og som er bragt i fri omsætning og angivet til forbrug i perioden mellem den 10. april 1995 og den 4. december 1997, tariferes i pos. 8703 i den på det tidspunkt gældende kombinerede nomenklatur (oprindeligt fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾) som automobiler og andre motorkøretøjer, hovedsagelig konstrueret til personbefordring (undtagen automobiler henhørende under pos. 8702), herunder stationcars og racerbiler, eller i pos. 8704 i den på det tidspunkt gældende kombinerede nomenklatur som automobiler til godsbeholdning eller i en anden position end pos. 8703 eller pos. 8704 i den på det tidspunkt gældende kombinerede nomenklatur?»

⁽¹⁾ EFT L 256, s. 1.

Appel iværksat den 27. november 2006 af L & D SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 7. september 2006 i sag T-168/04 — L & D SA mod KHIM

(Sag C-488/06 P)

(2007/C 20/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: L & D SA (ved abogado S. Miralles Miravet)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Julius Sämann Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves i sin helhed.
- Punkt 1 og 3 i konklusionen i afgørelsen truffet den 15. marts 2004 af Andet Appellationskammer ved Harmoniseringskontoret annulleres, for så vidt som det herved blev fastslået dels, at Indsigelsesafdelingens afgørelse skulle annulleres delvist, og at der skulle gives afslag på registrering af det ansøgte varemærke for varer i klasse 3 og 5, dels, at hver af parterne skulle bære deres egne omkostninger i forbindelse med indsigelsessagen og klagesagen.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94⁽¹⁾

Retten i Første Instans har tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ved at fastslå: i) at det ældre EF-varemærke nr. 91.991 havde særpræg, ii) at det ansøgte figurmærket med ordbestanddelen »Aire Limpio« nr. 252.288 og det ældre EF-figurmærke nr. 91.991 lignede hinanden, og iii) at der forelå risiko for forveksling.

Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning nr. 40/94

Harmoniseringskontorets Indsigelsesafdeling (afgørelse af 25.2.2003) og appelkammeret (afgørelse af 15.3.2004) begrænsede prøvelsen til det ansøgte varemærke (»Aire Limpio« nr. 252.288) og det ældre EF-varemærke nr. 91.991. Retten i Første Instans støttede sig imidlertid endvidere på dokumenter, der vedrører andre varemærker, navnlig det internationale varemærke »ARBRE MAGIQUE« nr. 328.915. Begrundelsen for den appellerede dom henviser følgelig til et varemærke, som sagsøgte selv havde udelukket fra den sammenlignende analyse til afgørelse af, om der var risiko for forveksling. Appellanten havde således ikke mulighed for på tilstrækkelig vis at forsvare sig mod de påstande og oplysninger, der vedrørte andre varemærker end EF-varemærket 91.991, og som er grundlaget for konklusionen i den anfægtede dom fra Retten i Første Instans.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 28. november 2006 — Consorzio Elisoccorso San Raffaele mod Elilombarda Srl

(Sag C-492/06)

(2007/C 20/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Consorzio Elisoccorso San Raffaele

Sagsøgt: Elilombarda Srl

Præjudicielle spørgsmål

»Skal artikel 1 i Rådets direktiv 89/665/EØF (¹) af 21. december 1989 — om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF (²)

af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en klage ifølge national ret kan indgives individuelt af et af medlemmerne af et midlertidigt konsortium, som ikke er en juridisk person, og som i denne egenskab har deltaget i en procedure om tildeling af en offentlig kontrakt uden at få tilslag?»

(¹) EUT L 395, s. 33.

(²) EUT L 209, s. 1.

Appel iværksat den 30. november 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 6. september 2006 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-304/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik og Wam SpA

(Sag C-494/06 P)

(2007/C 20/20)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og E. Righini, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Den Italienske Republik og Wam SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2006 i de forenede sager T-304/04 og T-316/04, Den Italienske Republik og Wam mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves, og følgelig

— træffes endelig afgørelse i tvisten, hvorved Kommissionen frifindes, eller

— sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.

— Den Italienske Republik og WAM SpA tilpligtes at betale omkostningerne ved begge retsinstanter.